ECLI:LV:AT:2023:0424.A420216722.17.L
Lieta Nr. A420216722, SKA-632/2023
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2023.gada 24.aprīlī

[1] Senātā saņemta pieteicēja /pers. C/ kasācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 20.decembra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par pienākuma uzlikšanu /nosaukums/ novada pašvaldības policijai izsniegt policijas inspektoru 2021.gada dežūru grafiku un par atlīdzinājuma piešķiršanu pieteicējam.

[2] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam Senāta kā kasācijas instances tiesas kompetencē ir pārbaudīt zemākas instances tiesas sprieduma pareizību, izvērtējot, vai tiesa ir pareizi piemērojusi tās materiālo un procesuālo tiesību normas, par kurām ir izteikti iebildumi kasācijas sūdzībā. Tādējādi Senāta kompetence atšķiras no pirmās un apelācijas instances tiesas kompetences. Proti, atšķirībā no zemāku instanču tiesām tiesvedības process Senātā primāri ir vērsts uz tiesību normu vienveidīgu interpretāciju un tiesību tālākveidošanu. Senāts vēlreiz neizskata lietu pēc būtības.

Minētā iemesla dēļ Administratīvā procesa likuma normās ir izvirzīta virkne prasību, kas kasatoram ir jāievēro kasācijas sūdzības sagatavošanā. Tostarp likuma 328.panta pirmās daļas 6.punktā ir noteikts, ka kasatoram kasācijas sūdzībā ir jānorāda uz konkrētām materiālo vai procesuālo tiesību normām, kuru piemērošanas kļūdas tiesa pieļāvusi, vienlaikus pamatojot, kā šīs kļūdas izpaudušās, tostarp – kā tas ietekmējis sprieduma rezultātu.

Izvērtējusi pieteicēja kasācijas sūdzību, senatoru kolēģija turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka kasācijas sūdzība neatbilst iepriekš norādītajām prasībām.

[3] Kasācijas sūdzībā norādīts uz vairākiem, pieteicēja ieskatā, tiesas pieļautiem procesuāla rakstura pārkāpumiem lietas izskatīšanā. Proti, tiesa pieteicējam neesot nosūtījusi tiesas pavēsti ar aicinājumu ierasties uz tiesas sēdi, un par tiesas sēdi pieteicējs esot uzzinājis tikai no cita lietas dalībnieka. Tāpat pieteicējam neesot pienācīgi – tas ir, Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā – ticis nosūtīts tiesas spriedums. Pieteicējam tiesvedības gaitā arī neesot tikušas izskaidrotas viņa procesuālās tiesības un pienākumi. Turklāt tiesa lietā esot pārkāpusi procesuālā taisnīguma principu, kas ietver procesa dalībnieka tiesības tikt uzklausītam un sniegt paskaidrojumus par lietā esošajiem pierādījumiem, kā arī neesot izvērtējusi pierādījumus un devusi vērtējumu to ticamībai.

Tomēr kasācijas sūdzībā nav skaidrojuma tam, kā pieteicēja norādītie tiesas pieļautie procesuālie pārkāpumi ir ietekmējuši sprieduma rezultātu vai pieteicēja dalību tiesas sēdē un sprieduma pārsūdzības iespējas. Turklāt daļu no minētajiem tiesas pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem (piemēram, procesuālā taisnīguma principa pārkāpumu un pierādījumu neizvērtēšanu) pieteicējs kasācijas sūdzībā ir norādījis vienīgi apgalvojuma formā, neizskaidrojot, kā tie ir izpaudušies. Kasācijas sūdzībā nav pat identificēts neviens pierādījums, kuru tiesa nebūtu novērtējusi, būtu novērtējusi kļūdaini vai par kuru pieteicējam nebūtu ļauts izteikties. Šādā veidā formulēti kasācijas sūdzības argumenti neatbilst ne tikai Administratīvā procesa likuma 328.panta pirmās daļas 6.punktā izvirzītajām prasībām, bet arī likuma 327.panta otrajai daļai, kas paredz, ka procesuālo tiesību normas pārkāpums var būt pamats sprieduma pārsūdzēšanai kasācijas kārtībā tikai tad, ja šis pārkāpums ir novedis vai varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas.

[4] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa spriedumā esot nepareizi secinājusi, ka /nosaukums/ novada pašvaldības policijas inspektoru 2021.gada dežūru grafikā ir fizisko personu dati un tātad – informācija par policijas inspektoru privāto dzīvi. Līdz ar to kļūdains esot arī tiesas secinājums, ka pieteicēja pieprasītā informācija atzīstama par ierobežotas pieejamības informāciju. Tāpat pieteicējs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka pieteicēja pieprasītā informācija var traucēt pašvaldības policijai pilnvērtīgi veikt savus pienākumus.

Tomēr šie pieteicēja argumenti kasācijas sūdzībā ir norādīti vienīgi apgalvojuma un hipotētisku jautājumu formā, nepaskaidrojot, kādēļ pieteicējs tiesas lietā izdarītos secinājumus par pieprasītās informācijas tiesisko dabu uzskata par nepareiziem, tostarp, kādas tiesību normas pieteicējs uzskata par pārkāptām, tiesai izdarot attiecīgos secinājumus. Pieteicējs nav arī pamatojis, kāpēc policijas inspektoru vārdi un uzvārdi, turklāt kopsakarā ar informāciju, kad konkrētie cilvēki strādā un kad atpūšas, pieteicēja ieskatā, nav personas dati un neskar privāto dzīvi. Šajā sakarā pieteicējam paskaidrojams: tas vien, ka policisti pilda dienesta pienākumus, pats par sevi neatņem tiem tiesības uz personas datu aizsardzību (*Senāta 2019.gada 19.marta spriedums lietā Nr. SKA-6/2019, ECLI:LV:AT:2019:0319.A420502213.3.S*). Līdz ar to pieteicēja uzskats, ka pieteicēja pieprasītā informācija neietver policijas inspektoru personu datus un līdz ar to neskar inspektoru privāto dzīvi, ir vērtējama vienīgi kā pieteicēja neargumentēta nepiekrišana tiesas veiktajam pieprasītās informācijas novērtējumam lietā.

Vienlaikus senatoru kolēģija vērš pieteicēja uzmanību uz to, ka tiesas spriedumā nav atzīts, ka pieteicējam vispār nevarētu tikt izsniegta pieprasītā informācija. Tiesa ir uzsvērusi, ka pieteicēja norādītais pamatojums, kāpēc viņam ir nepieciešama šī informācija, ir pārāk vispārīgs un tāpēc nesniedz pietiekamu pamatojumu informācijas nepieciešamībai. Līdz ar to pieteicējam ir iespēja atkārtoti vērsties iestādē, konkretizējot, kāpēc viņam savu leģitīmo interešu aizsardzībai tiešām nepieciešama pieprasītā informācija.

[5] Kasācijas sūdzībā arī norādīts, ka kļūdaini esot tiesas secinājumi par /nosaukums/ novada pašvaldības un pašvaldības policijas nolikumu spēkā esību. Šajā sakarā pieteicējs atkārtojis jau pirmās instances tiesai paustos argumentus, ka minētie nolikumi nav parakstīti, līdz ar to neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likumā izvirzītajām prasībām un nav uzskatāmi par pieteicējam saistošiem. Tomēr tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir izskaidrojusi, ka /nosaukums/ novada pašvaldības nolikuma kā pašvaldības saistošo noteikumu formā pieņemta normatīvā akta un pašvaldības policijas nolikuma kā pašvaldības domes lēmuma spēkā esība ir saistāma ar minēto nolikumu publicēšanu pašvaldības mājaslapā, nevis ar to parakstīšanu. Kasācijas sūdzībā nav norādīts neviens arguments, kādēļ šie tiesas secinājumi uzskatāmi par nepareiziem.

[6] Pieteicējs arī norādījis, ka tiesa ir pieļāvusi likuma „Par tiesu varu" 17., 25. un 25.[1]panta pārkāpumus, tomēr nav izskaidrojis, kā minētie tiesību normu pārkāpumi ir izpaudušies un kādu ietekmi tie ir atstājuši uz sprieduma rezultātu.

[7] Rezumējot minēto, atzīstams, ka pieteicēja kasācijas sūdzības saturs neatbilst Administratīvā procesa likuma 328.panta pirmās daļas 6.punktā izvirzītajām juridiskās argumentācijas prasībām. Tas atbilstoši likuma 338.[1]panta pirmajai daļai ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību. Līdz ar to tiesvedība lietā ir noslēgusies.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta pirmo daļu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. C/ kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 20.decembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore I. Višķere Senatore I. Freimane Senatore R. Vīduša